Nilhan Sesalan'ın 8 Eylül - 14 Ekim 2017 tarihleri arasında Art On İstanbul'da gerçekleşen "İstanbul'da Gece" adlı sergisi için basılmıştır.

Printed on the occasion of Nilhan Sesalan's exhibition "Midnight in Istanbul" at Art On İstanbul between September 8 - October 14 2017.

ART ON İSTANBUL

Kurucular / *Founders*
Nil Duran, Oktay Duran

Direktör / *Director*
Gökşen Buğra

Direktör Yardımcısı / *Assistant Director*
Nazlı Yayla

İletişim & Medya İlişkileri
Communication & Media Relations
Ozan Uzun

Asistan / *Assistant*
Ali Duran

Lojistik / *Logistics*
Timuçin Işıdı

Sergi Kataloğu I *Exhibition Catalogue*

Editor / *Editor*
Altuğ Güzey

Tasarım / *Design*
Mine Toparlak Çelikkol

Çeviri / *Translation*
Öykü Özer

Metinler / *Texts*
Ömer Faruk Şerifoğlu
Cem Sorguç

Fotoğraflar / *Photographs*
Çetin Korkmaz

Baskı ve Cilt / *Printing and Binding*
Figür Grafik ve Matbaacılık
Nilüfer Sokak No: A19/5 Akatlar- Beşiktaş
+90 (212) 325 57 75

© Art On İstanbul, 2017

Art On İstanbul
Meşrutiyet Caddesi Oteller Sokak Hanif Binası No: 1A
Tepebaşı, Beyoğlu, İstanbul
T 0212 259 15 43 **www.artonistanbul.com**

Salı Cumartesi 10.00–19.00
Tuesday-Saturday 10 am–7 pm

NİLHAN SESALAN

İstanbul'da Gece

Midnight in Istanbul

Nilhan'ın Atölyesi'nde

GECENİN FİNALİ, SABAHIN IŞIĞIDIR!

Ömer Faruk ŞERİFOĞLU

Arkeolojik geçmişine baktığımızda Anadolu'yu dünyanın en eski, en zengin heykel müzesi olarak görmek mümkün, nitekim dünyanın bilinen ilk heykel atölyesi olan Gaziantep Yesemek'e gidemesek de yolumuzu İstanbul Arkeoloji Müzesi'ne düşürdüğümüzde, Sayda lahitlerindeki Ağlayan Güzeller bize çok şey söyleyecektir. Ve göreceksiniz, Saydalı güzellerin, 2400 yıllık taşlaşmış "yas"ları hala ne kadar taze ve hüzün verici!...

"Selvi Boyun Benden Uzun", "Rüzgar Gülü", "Araf", "Köklerim İçin Bir Ev", "Yedi Deniz", "Polen Çağı", "MS. 2008", "Telli Turnam", "Acı Gül", "Anadolu Leoparı", "Asya Kuşu", "Yer Çekimli Karanfil" ve daha pek çok eseriyle Anadolu'nun hallerini heykele dönüştüren Nilhan Sesalan'la ne zaman ve nasıl tanıştığımızı gerçekten hatırlamıyorum… Sanırım bir dost meclisindeydi ilk karşılaşmamız ve atölyesine davet etmişti… Kuzguncuk sırtlarında, giriş katta, yüksek tavanlı ve genişçe bir mekân… Her köşesinde başka bir öykünün/yaşanmışlığın izlerini taşıyan aletler, objeler… Epeyce bir zaman, haftada bir-iki uğradığım, soluklandığım yerlerden oldu… Bu arada kaç heykelin doğumuna tanıklık ettim, saymadım…

Nilhan, eserlerine bazen isim bazen form olarak yüklediği şiirlerle, "lirik soyut" tarzda, şiirle ve tutkuyla yoğrulmuş heykeller yapıyordu… Türk heykelinin büyük dehası Aloş'un öğrencisi olduğunu öğrenince şaşırmadım… Taştan ahşaba, metalden çamura her çeşit malzemeyi ustalıkla kullanıyordu...

Derken 2008'de, Dolmabahçe sergisi gündeme geldi. Nilhan'ın yirmi yıllık birikim ve üretimini görünür kılacak "Tatlı Rüyalar" adını verdiği sergisinin ve kitabının editörlüğünü yapacaktım… Sergi mekânına eserler taşınırken fark ettim, o güne kadar görmediğim daha neler varmış, kıyıda, köşede… Mekândaki kadar da dışarıda, uzak diyarlarda kalmıştı, bazılarının sadece fotoğraflarına yer verilebilmişti… Karşımda 20 yıla sığdırmakta zorlanacağımız bir birikim vardı; kâğıt, taş, metal, ahşap, çamur, hatta aklınıza gelebilecek her türlü malzemeden… Hangi malzemeyle çalışmayı daha çok seviyorsun? dediğimde, hemen cevap verememişti... Malzeme onun için ikinci, belki üçüncü

plandaydı, o kafasında heykele dönüştüreceği formu biçimliyor, hatta adını koyuyor ve sonra bunu hangi malzemeyle çalışacağına karar veriyordu ki, sanırım eserin kendisi belirliyordu, hangi malzemeden doğacağını… Nitekim bazı eserlerini daha sonra farklı malzemeden tekrar çalıştığını da görmüşümdür, birkaç kez…

Nilhan'ın eserleriyle başbaşa kaldığım zamanlar da oldu… Her birini izlemek/dinlemek, dingin yolculuklara benziyordu; Nilhan'dan ayrılmaz birer parça olarak adeta, bizim hayatımıza da dahil oluyorlardı… Bu arada atölyede biçimlenenler dışında, kâğıt üzerinde beliren bazı eserler, birkaç ay sonra dünyanın bir başka ucunda; Almanya, Finlandiya, Japonya, Yunanistan, Fransa, Romanya, Arjantin, Hindistan, Çin, Arnavutluk veya İzmit, Mersin, Bodrum, Ankara, Değirmendere, Didim ya da Hereke'de forma dönüşüyor, biçim kazanıyor ve orada kalıyordu…

2009 yılı yazbaşında ise Sevgili Nilhan'ı Arjantin'e uğurladık… Unguillo Ahşap Heykel Sempozyumu'na davet edilen yirmibir heykeltıraştan biriydi. Uzunca bir süredir ara verdiği ahşaptan, "Fikrimin ince gülü/La rosa setul de mi mente"yi çıkaracaktı. Her eseri gibi, "Fikrimin ince gülü" de eklenecekti sohbetimize, uzak diyarlara hediye edilmiş bir figür olarak…

Dönüşte, "Fikrimin ince gülü" ile tanıştırıyor bizi bir akşam; çoğunluğu Güney Amerikalı heykeltıraşlarla yaşananları, Arjantin anılarını dinliyoruz... Heyecanı dinmiyor, bir şeyler daha var… "Yirmi gün boyunca, saat 12-15 arası siestayla takas ettiğim bu fotoğrafları çektim" diye bir albüm uzatıyor… Sonrasında heykele dönüşmüş, ahşap kütlelerinden ilginç detaylar… "Önce gözüm yakaladı, sonra doldurdum kadraja" diyor… Ağaç kütleleriyle konuştuğunu duyar gibiyim… Bazılarıyla daha koyu bir sohbete dalıp, iyice yakınına sokulurken, bazılarıyla göz temasında kalıyor… Her detay başka bir şey söylüyor; renginden ve dokusundan kimliklerini tanımaya çalışıyorum, katmanlarından yaşını… Çizgiler ve izler az bir zaman sonra içinden çıkacak heykele dair ipuçları verirken; doğanın oluşturduğu yarıklar var, tarihin derinliklerine götürüyor. . . Nilhan'ın oralarda sohbetsiz kalmadığına sevinirken, bir şey daha öğreniyordum… Fotoğraf da eklenmişti Nilhan'ın üretim kalemleri arasına… Sanatçı olmak, bu olsa gerek; elinizdeki malzemenin önemi yok, söyleyecek sözünüz olsun!…

Nilhan'ı takip etmekte zorlandığım zamanlar da oldu… Ula ya da Erzurum'da film setinde sanat yönetmenliği yapıyor, ara verip daha önce söz verdiği bir heykel sempozyumuna katılıp, aylar öncesinden kararlaştırıp malzemesini de sipariş ettiği heykelini ortaya çıkarıp dönüyor… Almanya'da Wiesbaden'de kendine bir meydan beğenen "Dünyanın Tüm Suları Birbirine Akar" adlı heykelinin açılışına yetişiyor; atölye değiştiriyor, ev taşıyor, kızı Asya büyüyor, sergiler açılıyor, kapanıyor, yeni heykellere başlanıyor, bitiyor…

Birkaç hafta önce duydum ki yeni bir sergi hazırlığı var: "İstanbul'da Gece"... Gece deyince çoğumuzun aklına sadece karanlık gelir, ama söz konusu Nilhan olunca farklı… Aklıma karanlıktan çok bir huzur, dahası demlenme süreci geliyor… Sanatçılar için ilhamın anavatanıdır, gece… Nilhan'ın geceler boyu biriktirdiklerini görmek için sabırsızlıkla yeni atölyesinin yolunu tuttum… Cennetim dediği Perşembepazarı'nda, tuğla tonozlu antik bir mekân…

Hem şaşırtacak, hem de evet, tam da bu dedirtecek işler olacağını tahmin edebiliyordum… "İstanbul'da Gece"ye dahil olan "Gökyüzünde Yalnız Gezen Yıldızlar", "Yıldız Ağacı", "Samanyolu", "Ahşabın Rüyası" ile taş, metal, ahşap ve kompozitten oluşan geniş bir malzeme ve form skalasıyla, yine ustalığını konuşturuyor…

Gecenin finali, sabahın ışığıdır!

At Nilhan's Studio

THE FINALE OF THE NIGHT IS THE LIGHT OF THE MORNING!

Ömer Faruk ŞERİFOĞLU

Looking at its archaeological past, we can consider Anatolia to be the oldest and the richest sculpture museum of the world. Thus, even if we cannot visit Yesemek, Gaziantep, which is the earliest known sculpture atelier of the world, if we happen to make it to the Archaeology Museum of Istanbul, the Sarcophagus Mourning Women from the Royal Necropolis of Sidon will have a lot to say to us. And we will see for sure that the 2400 years old petrified "mourning" of the beauties of Sidon is still fresh and sorrowful as ever!...

I have to admit that I cannot remember when and how I met Nilhan Sesalan, who turned the myriads of phases that Anatolia underwent in its history into sculptures with her works like *"Taller Than Me," "Wind Rose," "Limbo," "A House For My Roots," "Seven Seas," "Pollen Age," "A.D. 2008," "My Demoiselle Crane," "La Rosa Bitter," "Anatolian Leopard," "Asia Bird," "A Flower With Gravity,"* among many others… I believe it was during a friends' gathering that we met for the first time, and she had invited me to her studio… It was a fairly large space with a high ceiling on the ground floor of a building on the heights of Kuzguncuk… Objects and tools in every corner of the studio, bearing the traces of many stories/life experiences… For a long time, I visited this space once or twice a week to take a breather… I did not count the number of sculptures that I witnessed come into existence in the meantime…

Giving her sculptures lyrical forms or poems' names, Nilhan made "lyrical" and "abstract" sculptures replete with poetry and passion… I was not surprised to hear that she was a student of Aloş, the great genius dexterously… of Turkish sculpture… She used all kinds of materials, from stone to wood, and from metal to clay, then one day, in 2008, the idea of her Dolmabahçe exhibition came up. I was going to be the editor of her exhibition and book entitled "Sweet Dreams," which were to bring into view twenty years of experience and production… As her works were brought to the exhibition space, I came to realize that she had many more works than I had been aware of, works that were hidden in who knows which nook and cranny… Certain works sent to far-away lands, on the other hand, were exhibited through their photographs… What lay before us was the product of 20 years' work by an incredibly prolific artist; sculptures made of paper, stone, metal, wood, clay, and any other materials that you can imagine… When I asked her about her favorite material, she could not answer my question right away… For her, material is of secondary, and perhaps tertiary importance... She creates the form of her sculptures in her head, and even names them, long before she, or rather the sculpture itself determines which material to use… As a matter of fact, I witnessed that she made some of her sculptures again and again, using different materials…

At times, I found myself alone with Nilhan's works… Looking at/listening to each work was like going on a peaceful journey… During this journey, these works, which are an integral part of Nilhan's soul, suddenly become a part of our lives… It took a couple of months for the sculptures that she began to create on paper to take shape in another corner of the world and remain there: Germany, Finland, Japan, Greece, France, Romania, Argentina, or İzmit, Mersin, Bodrum, Ankara, Değirmendere, Didim, Hereke…

In the early summer of 2009, we wished dear Nilhan godspeed, and she went to Argentina… She was one of the twenty one sculptors who were invited to the prestigious Unquillo International Wood Sculpture Symposium. There, she was to make "La Rosa Setul de mi Mente," carving out wood after a rather long period of time. Like all of her works, "La Rosa Setul de mi Mente" was soon going to become a subject in our conversations.

On her return, one evening she introduced La Rosa Setul de mi Mente" to us; we listened to her memories of Argentina, and her experiences with sculptors, most of whom were Argentinian… Her thrill never ceased… She said that she had much more to tell… Then she showed us an album, saying: "For twenty days, I took these photos in exchange for the siesta between 12 and 15." Then she drew our attention to engrossing details from masses of wood, which were carved into sculptures… She said: "First my eye caught them; then I filled my frame with them..." I could almost hear her talk to the masses of wood… She moved closer to and fell into deep conversation with some of us, while she kept eye contact with the rest… Each and every detail said something new; I tried to identify the tree based on its color and texture, and guess its age from its layers… As lines and traces gave us a clue regarding the sculpture that was soon to come out of the tree, the cracks made by nature took us back in time…

c I felt glad to hear that Nilhan did not lack deep onversations far away from home… In the meantime I learned one more thing… That Nilhan had added photography to her set of artistic skills… I believe this is exactly what defines an artist: the material does not matter at all, provided that he/she has something to say!… There were times when I had trouble following Nilhan's ever busy schedule… She worked as an art director on a movie set in Ula or in Erzurum, then took a break, participating in a sculpture symposium as promised, to finally return after having finalized her sculpture, the materials of which she had determined and ordered many months ago… Then she made it to the opening of her sculpture named "All Waters of the Earth Intertwine" at a square in Wiesbaden, Germany, and then moved her studio and her house… At the same time she raised her daughter Ayşe, opened and closed exhibitions, began new sculptures and finished them…

A couple of weeks ago, I heard that she was preparing for another exhibition: "Midnight in Istanbul"… As a rule, the word "night" is associated with darkness, but this is not the case when it comes to Nilhan… When she utters the word "night," it reminds me of peace and quiet rather than darkness, and of unhurried contemplation… For artists, the night is the homeland of inspiration… I made my way to Nilhan's studio quite impatiently in order to see the product of many such nights of contemplation… It was an old, brick-vaulted space in Perşembepazarı, which she called her heaven…

I knew deep within that the works that I was about to see would both surprise me, and also make me say "That's it!"... "Midnight in Istanbul," which features works such as "Lonely Stars in the Sky," "Star Tree," "The Milky Way," and "The Dream of the Wood," attest to the artist's mastership in a wide range of materials and forms…

The finale of the night is the light of the morning!

‘‘GERÇEĞİN MAYASI GÖZE GÖRÜNMEZ.’’
Antoine de Saint-Exupéry

Cem SORGUÇ

Eksilte eksilte kendi özüne, çekirdeğe ulaşma ve süreci içinde manasını nihai biçiminde vücuda getirirken sözünden, sesinden bir tutumluluk tavrı olarak imtina etmek Nilhan Sesalan'ın çalışmaları gibi yan yana gidebilir.

Şiirde sözcükler kalabalık etmezler.. Anlatılan veya anlatılma yükünü taşıyan sözcüklerden fazlası görünmez. Bazen de potansiyeli ile okuyucusuna bırakılır. Şiirin ve heykelin kurulma biçimi bir birbirine en yakışanlardır. Attıkça, eksilttikçe yoğunlaşır ve özüne, "kendisine" varırsınız.

Nilhan Sesalan'ın seslenmeyen sözü bol, yükü ağır heykelleri çapağını, molozunu görünürde arkada bırakıyor görünse de bu kıymıklardan, yongalardan kurtulmuyor. Olsa olsa görünmez kalıyor. Maneviyatını, hissini, sırrını, fısıltısını bir yerlerine yerleştiriyor. Tıpkı şiir gibi, güfte gibi size teslim alacağınız, bulunca sevineceğiniz, belki kendinize yoracağınız gizil dünyasını sizin için saklıyor. Ortaya çıkan eserin zamanı yontarak düşen, ayrılan kısımları sessiz diyalogların, eserin tininin parçası olarak başka bir şekilde bir araya gelerek eserin içine yerleşiyor.

Nilhan Sesalan'ın işleri bildiğiniz ama varlığını unuttuğumuz sır tutucular.

Heykellerinin yer ile kurduğu arka plan gündelik hayat ve şahsi geçmişi ile sıkı ilişkisinin Nilhan'ın yanından hiç ayrılmadığı aşikâr.

İşlerinde figüratif geleneğin fısıltısı dâhilinde imgeye dönük soyutlamalardan bahsedilebilir. Şayet bu küçük seslere kulak kabartır ve duymak isterseniz önünüze koca bir imgelem dünyası serili verir.

İstanbul'da Gece :
Gecenin "yer"e ait karanlığını tarifli kılıyor. Gece dolaşır. Zaman ve yer ile ilişikli hareket halindedir. Yıldızlar ise yere bağlı belirmek için gecenin yolculuğunun rast gelmesini bekler. Nilhan'ın "yıldızların peşine takılmak"tan bahsederken bir bildiği var. Hem tüm kâinatı, yerler-ötesi kolluyor hep var, hep olan yıldızların karanlıkla iç içe yere-zamana bağlı seyahatine eşlik ediyor.

‘‘WHAT IS ESSENTIAL IS INVISIBLE TO THE EYE.’’

Antoine de Saint-Exupéry

Cem SORGUÇ

As a rule, a sculpture leaves behind rubble-like residue, whether it is carved or not. Reaching the essence, the seed by removing the excess bit by bit, and abstaining from one's words, one's voice out of responsibility is the defining feature of Nilhan Sesalan's works.

The words making up a poem are never superfluous… One never comes across words other than those that can bear the burden of being uttered. And at times, the reader is given the task to discover the potential of the words. In terms of the manner of construction, poetry and sculpture go together more than any other arts do. As the excess is removed, one reaches the essence.

Even though Nilhan Sesalan's silent yet highly expressive and heavily-burdened sculptures apparently leave their residue behind, they never escape the latter. At the very most, this residue becomes invisible. They leave their souls, feelings, secrets, and whispers in the nooks and crannies of the sculptures. Just like poetry, and just like lyrics, these sculptures hide their secret worlds for you to discover, feel delighted, and to interpret them from your own personal perspective. The residual parts of the finalized sculpture, which fall down while carving out time, come together in another manner as parts of the psyche of the sculpture, and find themselves a place within it.

Nilhan Sesalan's works are secret keepers that you once knew but somehow forgot.

It is obvious that the close relationship between her sculptures and their space, her daily life, and her personal life is indispensable for Nilhan.

When talking about Nilhan's works, one can talk about image-oriented abstractions within the scope of the figurative tradition. If you lend an ear to their voices, a whole new world of images will soon be revealed to you.

“Midnight in Istanbul” offers us a definition of the darkness of the night peculiar to “space”. The night wanders. It is in constant movement, notably in its relationship with time and space. Stars, on the other hand, wait for the night's journey to hit the mark in order to come into view in relation to space. There is a method to Nilhan's madness when she talks about “tagging along after the stars.” She both watches for the whole universe beyond space, and accompanies the ever-existing stars' journey with darkness, which depends on time-space.

Ahşabın Rüyası | ***Dream of a Wood***
2017
Ahşap | *Wood*

Yıldız Ağacı | ***Star Tree***
2017
Bronz | *Bronze*
y/h 75 x u/l 65 x d/w 55 cm

Turkish Moon
2017
Bronz | *Bronze*
y/h 50 x u/l 45 x d/w 20 cm

Efeler Yıldızı | ***Stars of Efeler***
2017
Bronz | *Bronze*
y/h 56 x u/l 30 x d/w 18 cm

İstanbul'da Gece | ***Midnight in Istanbul***
2017
Bronz | *Bronze*
y/h 68 x u/l 40 x d/w 16 cm

İstanbul'da Gece | ***Midnight in Istanbul***
2017
Bronz | *Bronze*
y/h 64 x u/l 24 x d/w 16 cm

Samanyolu | ***Milkyway***
2017
Komposit | *Composite*

GÖKYÜZÜNDE YALNIZ GEZEN YILDIZLAR

Beyaz bir taş aradım
Bembeyaz
Derken
İki, üç, dört, beş oldular
Yontarken
Sık sık
'..hafiflemek…'
geçiyordu içimden
'..hafiflemek …'
Gün … ağır…
Gece … ağır..
Hava.. ağır...
Düş .. ağır..
Beyaz .. ağır..
Siyah… ağır..
Taş … ağır..
İçim… ağır..
'…hafiflemek…'
Derken
Gecenin içine yıldız
İçime kozmos
Beyaza siyah
Taşa hafif kattım…
Katarken
Annem ses olup
Mırıldandı
'Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar,
yer yüzünde sizin kadar yalnızım..'

LONELY STARS IN THE SKY

I looked for a white stone
Snowwhite
Then
They became two, three, four, five
When I sculpt
Frequently
'..getting lighter…'
came to my mind
'..getting lighter…'
Day… is heavy…
Night… is heavy…
Air... is heavy...
Dream… is heavy…
White… is heavy…
Black… is heavy…
Stone… is heavy…
My heart… is heavy..
'...getting lighter…'
Then I added
Star to the night
Cosmos to me
Black to white
Lightness to stone…
While adding
Mom became a voice
And crooned
'Lonely stars in the sky,
I am as lonely as you on earth..'

Nilhan Sesalan
2016-12-27 | *İstanbul*

Gökyüzünde Yalnız Gezen Yıldızlar
Lonely Stars in The Sky
2016
Taş | *Stone*
y/h 64 x u/l 32 x d/w 22 cm

Gökyüzünde Yalnız Gezen Yıldızlar
Lonely Stars in The Sky
2016
Taş | *Stone*
y/h 24 x u/l 19 x d/w 19 cm

Gökyüzünde Yalnız Gezen Yıldızlar
Lonely Stars in The Sky
2016
Taş | *Stone*
y/h 35 x u/l 25 x d/w 20 cm

Gökyüzünde Yalnız Gezen Yıldızlar
Lonely Stars in The Sky
2016
Taş | *Stone*
y/h 23 x u/l 22 x d/w 20 cm

Gökyüzünde Yalnız Gezen Yıldızlar
Lonely Stars in The Sky
2016
Taş | *Stone*
y/h 58 x u/l 46 x d/w 20 cm

Ormanda Bir Gece | ***A Night in The Forest***
2016
Taş | *Stone*
y/h 45 x u/l 35 x d/w 25 cm

NİLHAN SESALAN

2017 – ‘Ağaç olmak ya da ahşap olmamak’ , St.Blasien, Kara Orman, Almanya.
2017 – Land of Sculptors , Kıbrıs Rum Kesimi.
2016 – Contemporary Uluslararası Sanat Fuarı,Art On Galeri,İstanbul.
2016 – ‘Atölye’ sergi, Uniq Galeri, İstanbul.
2016 – Korça Heykel Parkı , Arnavutluk
2016 – Dolomiti Bienali,İtalya.
2015 – İftarlık Gazoz Filmi , Sanat Yönetmeni.
2015 – Telli Turnam, Mermer , Marmara Adası, Balıkesir.
2015 - Galilee Uluslar arası Taş Heykel Sempozyumu, İsrail.
2014 - ‘Küçük Güzeldir’ , Kuad Galeri,İstanbul.
2013 - Sözle Dolu, Narart Sanat Galerisi, İstanbul.
2012 - Teras Sergisi, Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi.
2012 - I. Uluslar arası Balkan Ruhu Taş Heykel Sempozyumu sanat yönetmeni.
2012 – Dadaş Film Festivali ödül heykeli ve posteri tasarımı.
2011- Cumra-Çatalhöyük Taş Heykel Sempozyumu,sanat yönetmeni.
2011- Rampa ‘Karda Uçmak’ Belgesel Film,yapımcı.
2011- Bandırma Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu.
2011 - ‘Gölgesinde Mevsimler’, Boğaziçi Üniversitesi-Eğitim Fakültesi,İstanbul.
2010 - ‘Sözle Dolu’, sergi, Galatea Sanat Galerisi, İstanbul .
2010 - Vadodara Uluslararası Bronz Heykel Sempozyumu, Hindistan.
2009 - Klasik , karma sergi , Daire Sanat , İstanbul.
2009 - Unquillo Uluslararası Ahşap Heykel Sempozyumu., Cordoba – Arjantin.
2008 – Tatlı Rüyalar , sergi , Dolmabahçe Sarayı Sanat Galerisi, İstanbul.
2008- I.Didyma Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu, sanat yönetmeni.
2007 – İstanbul Teknik Üniversitesi Taş Heykel Atölyesi, İstanbul.
2007 – Hereke Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu, İzmit.
2007 - Kuzguncuk Sanat Festivali.
2006 – Kuzguncuk Sanat Festivali.

2017 - ‘To be tree or not wood’ , St. Blassien,Black Forest Germany.
2017 – Land of Sculptors, Nicosia , Cyprus.
2016 - Contemporary, International Art Fair, Art On Gallery, Istanbul.
2016 - Atelier , Uniq Gallery, Istanbul.
2016 – Korça Sculpture Park , Albania.
2016 – Biennale Arte Dolomiti,Italy.
2015 – Art Director of the movie ‘Soda’ .
2015 – ‘Telli Turnam’, marble , Marmara Island, Balıkesir.
2014 – Small is Beautiful , Kuad Gallery İstanbul.
2013 –“Full of Words II” Exhibition, Narart Gallery,İstanbul
2012 – Terrace Exhibitions , Elgiz Museum of Contemporary Art İstanbul.
2012 - I.th International The Spirit of Balkan’s Stone Sculpture Symposium.
2012 – Designed the poster and sculpture of Dadaş Film Festival.
2011 - Çumra- Çatalhöyük Stone Sculpture Symposium, art director.
2011 - Two Anatolian Leopard, part of the Life Door,Konya.
2011 - Bandırma International Stone Sculpture Symposium.
2011 - The Seasons of Her Shadow’ , Boğaziçi University-İstanbul.
2011 - The Ramp ‘Flying Over Snow’, documantary, producer.
2010 - Designed Poster for Turkish Theatre for Goverment.
2010 –“Full of Words” Exhibition, Galatea Art Gallery – İstanbul
2010 – Vadodara International Bronze Sculpture Symposium – India.
2009 - “Classic” Exhibition, Daire Art Gallery - Istanbul
2009 – Unquillo International Wood Sculpture Symposium ,Cordoba-Arjantin.
2008 - “Tatlı Rüyalar” Exhibition, Dolmabahçe Palace Art Gallery – Istanbul-Turkey.
2008 – Didyma International Stone Sculpture Symposium – Art Director.

2006 – “European Bridges” Uluslar arası Heykel Sempozyumu,Bükreş-Romanya
2006 - Ankara Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu .
2005 – “Polen Çağı” Sergi. Artisan Sanat Galerisi – İstanbul.
2005 – İstanbul Design Week 2005, Editörlerin Seçimi Yılın Tasarımı Ödülü.
2004 – “Yeni Hayat” anıtı. Banyuls – Fransa.
2004 – “Yaprak Ağaçları” Sergi. Elne – Fransa .
2003 – 1.Aspat Açıkhava Taş Heykel Atölyesi, Bodrum.
2002 – Mersin Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu – Mersin.
2002 – Maltepe. Uluslararası Taş Heykel Sempozyumu – İstanbul.
1999 – Samothrace Uluslararası Plastik Sanatlar Sempozyumu – Yunanistan.
1998 – Fujino, Uluslararası Plastik Sanatlar Sempozyumu – Japonya.
1998 – Visual Centre, Sergi. Oulu – Finlandiya .
1998 – Kadın Eserleri Kütüphanesi, Sergi. İstanbul.
1997 – Elhamra Sanat Galerisi, Sergi. İstanbul .
1997 – Çağdaş Sanatlar Sergisi, “Öteki”, Antrepo, İstanbul .
1996 – Bothnia Ice Cape – Uluslararası Buz Heykel Sempozyumu, Finlandiya.
1995 – Ulappa 5 – Uluslararası Plastik Sanatlar Sempozyumu, Finlandiya.
1994 – Değirmendere 2. Uluslararası Ahşap Heykel Sempozyumu – İzmit.
1993 – 1996 Master, Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Heykel Bölümü
1993 – Galery MD “Çağdaş Sanatçılardan Heykeller” Sergi, İstanbul .
1992 – 1991 Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Sergileri/ Mansiyonları, Ankara .
1991 – “Günümüz Türk Sanatından Bir Kesit” Karma Sergi, Kassel – Almanya
1990 – “Karaoğlanoğlu Şehitliği Anıt Heykel Yarışması” 2.lik Ödülü – Kıbrıs
1987 - 1991 Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Heykel Bölümü.

2007- Hereke International Stone Sculpture Symposium – Hereke/Turkey
2007- Istanbul Technical University, Stone Sculpture Symposium/ Turkey
2006- “European Bridges” Sculpture Workshop/Bucharest-Romania
2006 - Ankara International Stone Sculpture Symposium/ Turkey
2005 – “Polen Age” Exhibition – Artisan Art Gallery Istanbul/ Turkey
2005 – Istanbul Design Week 2005, Best Design – Editorial Choice
2004 – “New Life” Monument. Banyuls / France
2004 – “Leaf Trees” Exhibition. Elne / France
2003 – I.Aspat Openair Sculpture Workshop, Bodrum /Turkey
2002 – Mersin International Stone Sculpture Symposium / Turkey
2002 – Maltepe. International Stone Sculpture Symposium / Turkey
1999 – Samothrace International Plastic Arts Symposium / Greece
1998 – Fujino, International Plastic Arts Symposium / Japan
1998 – Visual Centre, Exhibition. Oulu / Finland
1997 – Elhamra Art Gallery. Exhibition. Istanbul
1996 – Bothnia Ice Cape-International Ice Sculpture Symposium, Oulu/Finland
1995 – Ulappa 5 – International Plastic Art Symposium. Turku / Finland
1994 – Değirmendere 2nd International Wooden Sculpture Symposium/Turkey
1993 – Galery MD “Sculptures by Contemporary Artist” Istanbul
1992 – 1991 State Exhibition of Painting and Sculpture - Mentions
1991 – Group Exhibition. Kassel / Germany
1990 – 2nd award “Karaoğlanoğlu Statue Competition” / Cyprus
1987 - 1996 Master of Art Degree Mimar Sinan University Faculty of Fine Arts Department of Sculpture – Istanbul

teşekkür

thanks to

Ömer Faruk Şerifoğlu

Cengiz Yüzsever

Erhan Gezen

Çetin Korkmaz

Cem Sorguç

Nedret Çatay

Yüksel Yüzsever

Nejat Çınar

Mine Çelikkol

Asya Yüzsever